

[Ragnhild Andersen.]

blev fremsat, gennemført talrige love med store, svære og udviklede paragraffer, uden at det har behovet at tage lang tid.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Leonhard Hansen, udtalte, at arbejderne betaler høje skatter og bærer svære byrder til militæret, skønt de ærlig talt er modstandere deraf, og at rigsdagen burde honorere disse arbejdere med en ordentlig beskyttelseslovgivning. Jeg kan forstå, at det ærede medlems parti har forsømt at kræve honorar i tide. Jeg tænker her på de mange love, der er gennemført i de fire år, siden forslag til en arbejderbeskyttelseslovgivning første gang blev fremsat. Vi har gennemført tilslutningen til Atlantpagten, som indeholder en masse udviklede artikler; forslaget herom blev gennemført her i løbet af få døgn, det krævede ikke flere vintres behandling. Men det ærede medlems parti krævede ikke honorar til arbejderne på det tidspunkt, og ej heller da lovforslaget om militæranskaffelser til 350 millioner blev gennemført. Det skete i løbet af få timer, det behøvede ikke fire vintres behandling. Og det ærede medlems parti standsede desto værre ikke disse behandlinger eller krævede i hvert fald ikke i rette tid honorar til arbejderne. Jeg siger ikke dette, fordi jeg mener, man skulle have ordnet det på den måde; mit parti har stemt imod disse bevillinger. Men vi er af den opfattelse, at en arbejderbeskyttelseslov anstændigvis bør gennemføres og gennemføres nu. Hvor der er en vilje, er der også en vej, men hvor der ingen vilje er, er det klart, at der heller ingen vej er. Jeg må derfor i dag appellere til viljen, selvom det forekommer mig, da det er femte gang, jeg gør det, at det er som at slå i en dyne.

Angående mit partis synspunkter med hensyn til lovforslagets indhold skal jeg nøjes med at henvise til, hvad jeg i de fire foregående vintre har sagt derom. Jeg vil dog gerne tilføje, at når ministeren i sin fremsættelsestale udtaler, at han håber, man i vinter kan nå til et resultat, der er tilfredsstillende for rigsdagens partier, og at regeringen og hans parti ikke mener, at alle de beskyttelsesforanstaltninger, der er foreslået her, bør gennemføres i den ordlyd, de har i lovforslaget, er mit parti naturligvis ikke enigt med ministeren.

Den arbejderbeskyttelseslov, der bør gennemføres, bør ikke fortrinsvis tilfredsstille rigsdagens partier. Jeg kender ikke de hand-

ler, der afsluttes i udvalget, da mit parti ikke har ret til at være med i udvalgene, men den arbejderbeskyttelseslovgivning, der bør gennemføres, bør først og fremmest tilfredsstille arbejdernes krav om beskyttelse for liv og sundhed. Det drejer sig ikke om de kohandler, man måtte kunne blive enige om; det drejer sig om beskyttelse af landarbejderne, transportarbejderne, bygningsarbejderne og industriarbejderne, og det drejer sig om, at dette lovforslag anstændigvis bør gennemføres i denne vinter. Det bør ikke udskydes en eneste rigsdagssamling til.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker samtlige ordførere for den venlige indstilling overfor lovforslaget.

Jeg vil gerne understrege det, der fra alle sider har været fremført, ønsket om at vi i denne rigsdagssamling må få ført sagen til afslutning. Jeg håber, at der gennem det fortræffelige og dygtige udvalgsarbejde, der blev udført i sidste rigsdagssamling, må være skabt det fornødne grundlag, så at enighed mellem alle partier kan opnås om en ny arbejderbeskyttelseslov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Leonhard Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til arbejds- og socialministeren af Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Fruglsang, Lynnerup Nielsen og Aksel Larsen. („Hvad agter regeringen at gøre for at komme arbejdsløsheden til livs, og hvad har den i sinde at gøre for at hjælpe de titusinder arbejdere, der, selv efter regeringens frigivelse af de gennem mange måneder tilbageholdte arbejder, fortsat vil være uden beskæftigelse?“).

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Arbejdsløsheden har altid været en belastning både økonomisk og psykisk for den,